

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

LII. Extensio Festi, Officii, & Missæ B.M.V. de Monte Carmelo ad Regna, &
Dominia Coronæ Portugalliæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

lum gratuita compensatio pro spirituali, aut e contra.

Quadragesimo sexto. Et id quoque locum habet, etiam si temporale sit principale moti- vum dandi spirituale immo etiam si sit finis ipsius rei spiritualis, sic ut illud plaris aestimetur, quam res spiritualis.

Electioem.

Quadragesimo septimo. Cum dixit Conci- lium Tridentinum eos alienis peccatis commu- nicantes mortaliter peccare, qui nisi quos dig- niores, & Ecclesiae magis utiles, ipsi judicave- rint ad Ecclesias promovent, Concilium, vel primo videtur per hos digniores non aliud signi- ficare velle, nisi dignitatem eligendorum sumpto comparativo pro positivo, vel secundo locutione minus propria ponit digniores, ut excludat in- dignos, non vero dignos, vel tandem loquitur tertio quando fit concursus.

Appetitus.

Quadragesimo octavo. Tam clarum vide- tur, fornicationem secundum se nullam invol- vere malitiam, & solum esse malam, quia in- terdicta, ut contrarium omnino rationi dissonum videatur.

Quadragesimo nono. Mollities jure naturae prohibita non est; Unde si Deus eam non inter- dixisset saepe esset bona, & aliquando obliga- toria sub mortali.

Quinquagesimo. Copula cum conjugata, con- sentiente Marito, non est adulterium; adeoque sufficit in confessione dicere, se esse fornicatum.

Quinquagesimo primo. Famulus, qui sub- missis humeris scienter adjuvat herum suum af- cendere per fenestras ad stuprandam Virginem & multoties eidem subservit deferendo scalam, aperiendo januam, aut quid simile cooperando, non peccat mortaliter, si id faciat metu nota- bilis detrimenti, puta ne a Domino male tra- ctetur, ne torvis oculis aspiciatur, ne Domo expellatur.

Quaedam praecipua.

Quinquagesimo secundo. Praeceptum servan- di festa non obligat sub mortali, seposito scan- dalo, si absit contemptus.

Quinquagesimo tertio. Satisfacit praeccepto Ecclesiae de audiendo Sacro, qui duas ejus par- tes, immo quatuor simul a diversis Celebranti- bus audit.

Quinquagesimo quarto. Qui non potest reci- tare Matutinum, & Laudes, potest autem reli- quas Horas, ad nihil tenetur, quia major pars trahit ad se minorem.

Quinquagesimo quinto. Praecepto Commu- nionis annuae satisfacit per sacrilegam Domini man- ducationem.

Sacramen- tum Pœni- tentiae.

Quinquagesimo sexto. Frequens confessio, & Communio, etiam in his, qui gentiliter vi- vunt, est nota praedestinationis.

Quinquagesimo septimo. Probabile est, sufficere attritionem naturalem, modo hone- stam.

Quinquagesimo octavo. Non tenemur Con- fessorio interroganti fateri peccati alicujus con- suetudinem.

Quinquagesimo nono. Licet sacramentaliter absolvere dimidiate tantum confessos ratione magni concursus Pœnitentium, qualis v.g. potest contingere in die magnae alicujus festivitatis, aut Indulgentiae.

Sexagesimo. Pœnitenti habenti consuetudi- nem peccandi contra legem Dei, Naturae, aut Ecclesiae, etsi emendationis spes nulla appareat, nec est neganda, nec differenda absolutio: dum- modo ore proferat, se dolere, & proponere emendationem.

Sexagesimo primo. Potest aliquando absol- vi, qui in proxima occasione peccandi versatur, quam potest, & non vult omittere, quinimmo directe, & ex proposito quaerit, aut ei se in- gerit.

Sexagesimo secundo. Proxima occasio pec-

candi non est fugienda, quando causa aliqua utilis, aut honesta non fugiendi occurrit.

Sexagesimo tertio. Licitum est quaerere di- recte occasionem proximam peccandi pro bo- no spirituali, vel temporali nostro, vel pro- ximi.

Sexagesimo quarto. Absolutionis capax est homo quantumvis labore ignorantia mysterio- rum Fidei, & etiam si per negligentiam, etiam culpabilem nesciat Mysterium Sanctissimae Tri- nitatis, & Incarnationis Domini Nostri Jesu Christi.

Sexagesimo quinto. Sufficit illa mysteria fe- mel credidisse.

Quicumque autem cujusvis conditionis, sta- tus, & dignitatis illas, vel illarum aliquam conjunctim, vel divisim defenderit, vel edide- rit, vel de eis disputative, publice, aut priva- tim tractaverit, vel praedicaverit, nisi forsitan impugnando, ipso facto incidat in excommu- nicationem latae sententiae, a qua non possit (praeterquam in articulo mortis) ab alio qua- cumque etiam dignitate fulgente, nisi pro tem- pore existente Romano Pontifice absolvi. Insu- per districte in virtute sanctae Obedientiae, & sub interminatione Divini Judicii prohibet omnibus Christianis cujuscumque conditionis, Digni- tatis, & status, etiam speciali, & specialissima nota dignis, ne praedictas opiniones, aut ali- quam ipsarum ad praxim deducant. Tandem ut ab injuriosis contentionibus Doctores, seu Scho- lastici, aut alii quicumque in posterum se absti- neant, & ut paci, & charitati consulatur; idem Sanctissimus in virtute Sanctae Obedientiae eis praecipit, ut tam in libris imprimendis, ac ma- nuscriptis, quam in Theisibus, Disputationibus, ac Praedicationibus caveant ab omni censura, & nota, necnon a quibuscumque conviciis con- tra eas propositiones, quae adhuc inter Catho- licos hinc inde controversantur, donec a S. Sede recognita super iisdem propositionibus judi- cium proferatur.

Prohibetur, ne quis rela- tas proposi- tiones utcum- que defen- dat.

Item ne iis in praxi utatur.

In alias ve- ro proposi- tiones adhuc a S. Sede non proscriptas, ab omni con- victio, & cen- sura absti- neat.

Franciscus Riccardus S. R., & Universalis In- quisitionis Not.

Loco ✠ Sigilli.

Anno a Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo septuagesimo nono, Indictione secun- da; die vero 4. Mensis Martii; Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Innocentii, Divina Providentia Papae XI. anno Tertio supradictum Decretum affixum, & publi- catum fuit ad Valvas Basilicae Principis Aposto- lorum, Cancellariae Apostolicae, & in acie Campi Florae, ac in aliis locis solitis, & consuetis Ur- bis per me Franciscum Perinum ejusdem Sanctis- simi Domini Nostri Papae, & Sanctissimae Inqui- sitionis Cursorem.

Fides publi- cationis.

Permittitur, ut Festum B. M. V. de Monte Car- melo cum Officio, & Missa propria Fratrum Carmelitarum celebretur ab omnibus in Re- gnis, & Dominiis Coronae Portugalliae sub- jectis.

LII.

Die 24. Septembris 1726. Benedictus XIII. hoc Festum cum Officio ab ipso approbato extendit ad Urbem, & Orbem.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 24. Mar. 1679. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

Apostolatus officium, quod inscrutabilis Di- vinae bonitatis altitudo humilitati nostrae,

Exordium.

meritis

meritis licet, & viribus longe impari committere dignata est, salubriter exequi, adjuvante Domino, jugiter satagentes piis Christifidelium, & præsertim personarum in sublimitate positarum, magnoque virtutum fulgore conspicuarum votis ad augendam in Terris angustissimæ, Sanctissimæque Deiparæ Virginis Mariæ cultum, & venerationem laudabili studio tendentibus favorabilem assensum paterna benignitate libenter præbemus, sicut ad augendam Christiani Populi devotionem conspicimus in Domino salubriter expedire.

Preces Regiæ Portugalliz.

§. 1. Cum itaque sicut nomine Charissimæ in Christo Filie nostræ Mariæ Franciscæ Elisabethæ Portugalliz, & Algarbiorum Reginae illustris Nobis per Venerabilem Fratrem Ludovicum Archiepiscopum Bracharen. dilectissimi in Christo Filii nostri Petri Principis Portugalliz, & Algarbiorum Regnorum Gubernatoris apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratorem nuper expositum fuit, ipsa Maria Franciscæ Elisabetha Regina pro peculiari sua erga Beatissimam Virginem præfatam devotione festum ejusdem Sanctissimæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo quotannis die 16. Julii, seu alia die intra illius octavam cum eodem officio ac Missa propria, quibus Fratres Ordinis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo ex Indulto Sedis Apostolicæ prædictæ utuntur, in Regnis, & Dominiis Coronæ Portugalliz subjectis celebrari posse summopere desideret: Nos ipsius Mariæ Franciscæ Elisabethæ Reginae votis hac in re quantum cum Domino possumus paternæ charitatis studio annuere cupientes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut festum gloriosissimæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo ab omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur in omnibus Ecclesiis præfatorum Regnorum Portugalliz, & Algarbiorum, ac Provinciarum, & Ditionum quarumcumque Coronæ Portugalliz subjectorum annis singulis die 16. Julii, seu alia die intra illius octavam cum officio, & Missa propria, quibus Fratres prædicti sicut præmittitur, utuntur, celebrari libere, & licite possit, & valeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Prædictum Festum cum Officio, & Missa propria die 16. Julii vel alia intra octavam celebrandum extenditur ad omnes Ecclesias in locis Coronæ Portugalliz sitas.

Clausula.

§. 2. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam Casuarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Martii MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Confirmatur Decretum, quo specialis Congregatio segregavit quatuor Cœnobias a Provincia Baviaræ Fratrum Eremitarum Sancti Augustini.

LIII.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 14. Apr. 1679. An. 3.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper ad tollendas in posterum occasiones discordiarum, & scandalorum, quæ a plerisque annis in Provinciam Baviaræ Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini irreperant, Congregatio nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus super negotiis dictæ Provinciæ a Nobis specialiter deputata, in vim facultatis sibi a Nobis attributæ, Conventus Salisburgensem, Dissembergensem, Ratenbergensem, & de Schefel ab eadem Provincia Baviaræ segregavit, & dismembravit, eosque segregatos, & dismembratos esse voluit, & declaravit, uni, vel pluribus dicti Ordinis Provinciis adjacentibus commodioribus, vel magis opportunis per eandem Congregationem opportuno tempore aggregandos, & incorporandos, relictis ipsi Provinciæ Baviaræ omnibus Conventibus, quæ in Bavaria existunt, quive in ea erigentur, ac insuper Conventu Ratisbonen. dicti Ordinis, ut Provinciam Bavaricam in posterum constituerent, ac integrarent, & alias prout uberius continetur in literis dilecti filii Nostri Palatii ejusdem S. R. Eccl. Presbyteri Cardinalis de Alteriis nuncupati, ejusdem Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris deputati emanatis, tenoris, qui sequitur, vide licet --

Causa Decreti.

§. 1. Palatius Tit. Sanctorum XII. Apostolorum Presbyter Cardinalis de Alteriis S. R. Eccl. Camerarius, ac totius Ordinis Eremitarum Sancti Augustini apud Sanctam Sedem Protector. Cum in Sacra Congregatione deputata per Sanctissimum D. N. Innocentium XI. feliciter regnantem pro negotiis Provinciæ Baviaræ Ordinis Eremitarum Sancti Augustini sub die 17. Martii 1679. in Domo Emi Domini Vidoni cum interventu EE. DD. Fachenerri, Franzoni, Carasæ, nostri de Alteriis, Columnæ, & ejusdem Vidoni, ad tollendas in posterum occasiones discordiarum, & scandalorum, quæ a plerisque annis irreperant, resolutum fuerit consulendum esse Sanctissimum, ut ex nimium iustis, & rationabilibus motivis, & causis in eadem Congregatione mature perpensis, & examinatis dignaretur dismembrare a dicta Provincia Conventus Civitatis Salisburgensis, loci Dissembergh ejusdem Diocesis Salisburgen., ac etiam Conventus de Ratenbergh, & de Schefel in Tyrolensi Ditione, eosque aggregare uni, vel pluribus Provinciis adjacentibus commodioribus, vel magis opportunis; ita ut ipsa Bavarica Provincia constituatur in posterum ex solis Conventibus in ipsa Bavaria existentibus, aliisque in ea, ut speratur erigendis, necnon ex Conventu Ratisbonensi, qui in ea remaneat. Cumque relatione sibi facta, Sanctitas Sua hanc Congregationis resolutionem laudaverit, & approbaverit, eique opportunam ad id facultatem benigne fuerit elargita: Propterea eadem Sacra Congregatio, Pontificia auctoritate, præfatos Conventus Salisburgensem, Dissembergensem, Ratenbergensem, & de Schefel a præfata Provincia Baviaræ segregavit, & dismembravit, eosque segregatos, ac dismembratos esse vult, & declarat uni, vel pluribus Provinciis, ut supra opportuno rem-

Literæ Emi Protectoris, in quibus refertur Congregationis Decretum.

Sejuncta fuerint a Provincia Baviaræ quatuor cœnobias postea a Congregatione adjungenda aliis Provinciis, in quibus Fratres